

A Fővárosi Ítéltábla a Szíjj és Czira Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Czira Szabolcsügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a (jogtanácsos neve) jogtanácsos által képviselt I.rendű alperes neve(I.rendű alperes címe) I. rendű és II.rendű alperes neve(II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2016. február 3. napján kelt 19.P.20.153/2016/3. számú ítélete ellen a felperes részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és kötelezi az I. rendű alperest, hogy az általa szerkesztett ... internetes oldalon az ugyanott ... napján „...” című cikkel azonos helyen és betűszedéssel az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 5 napon belül 30 napra - vagy amennyiben az eredeti cikk továbbra is elérhető azzal azonos ideig - tegye közzé az alábbi közleményt:

„Helyreigazítás

A ... napján ... óra ... perckor „...” címmel megjelent cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy a ... nyugati tehermentesítő kiskörút I. és II. üteme gyakorlatilag ugyanazokkal a paraméterekkel rendelkezik, és ugyanarról a munkáról van szó. A valóság ezzel szemben az, hogy a ... nyugati kiskörút I. ütemében foglalt műszaki tartalomhoz képest a II. ütem komplexebb, paramétereiben bővebb és új elemeket is tartalmazó műszaki tartalom megvalósítására irányult."

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 60.000 (hatvanezer) forint + áfa együttes első- és másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 84.000 (nyolcvannégyezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperesnek az I. rendű alperes által szerkesztett ... internetes portál ... rovatában ... napján „...” címmel megjelent írásban közöltek okán előterjesztett sajtó-helyreigazítás iránti keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az I. rendű

alperest üzemeltető II.rendű alperes neve részére 15 napon belül 50.000 forint perköltséget, valamint az államnak a NAV Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága külön felhívására 36.000 forint kereseti illetéket.

Határozatának indokolásában idézte a Pp. 342. § (1)-(2) bekezdésének, a 343. § (1) bekezdésének, az Alaptörvény IX. cikk (1)-(3) bekezdésének, az Smtv. 4. § (1)-(3) bekezdésének, 10. §-ának, 12. § (1)-(2) bekezdésének szabályait, valamint ismertette a PK 12., 13., 14., 15. számú állásfoglalás rendelkezéseit, az Alkotmánybíróság 30/1992. (V. 26.) AB határozatának, a 7/2014. (III. 7.) AB határozatának, a 3/2014. (IV. 18.) AB határozatának indokolásában foglaltakat.

A kifogásolt szövegrészek értékelése alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy a közpénzek elköltésére vonatkozó vita zajlott az ellenzéki önkormányzati képviselő és a helyi polgármester között. Mindkét fél a tényekből levont következtetését fogalmazta meg, a vélemény tekintetében helyreigazításnak nem lehet helye. Kifejtette, hogy annak megfogalmazása, hogy valami olyan mint más, egyfajta összehasonlítás és következtetés eredménye. Ugyanez mondható el az ugyanazokkal és az ugyanarról kifejezésről is.

Tekintettel arra, hogy a nyilatkozó felek a tényekből levont következtetéseiket fogalmazták meg, az I. rendű alperes a valóságnak megfelelően mindkét állapotot megjelenítve adott tájékoztatást az ügyről.

Mindezek alapján a felperes sajtó-helyreigazítási kérelmét nem találta megalapozottnak.

A perköltségviselés tárgyában a Pp. 78. §-a alapján határozott, figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet szabályaira.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az első fokú ítélet megváltoztatását és a keresetének helyt adó döntés meghozatalát, illetőleg az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte.

Hivatkozott arra, hogy a Fővárosi Ítéltábla a 2.Pf.20.784/2015/3/II. szám alatti végzésében az új eljárásra kötelezés során egyértelmű iránymutatást adott, mely szerint az elsőfokú bíróságnak azt kellett volna megvizsgálnia, hogy a helyreigazítani kért közlések valóságtartalmát az I. rendű alperes kellőképpen alá tudta-e támasztani, vagy azok valótlan tényállításoknak bizonyulnak. A másodfokú bíróság tehát tényállításoknak minősítette a kifogásolt közléseket, az első fokon eljáró bíróság a megismételt eljárásban nem folytatta le a másodfokú bíróság által előírtaknak megfelelően annak vizsgálatát, hogy a kifogásolt közlések a valóságnak megfelelnek-e. Az I. rendű alperes a közöltek valóságtartalmát nem kívánta bizonyítani, ebből következően a cikk valótlan tényállításait megcáfolni nem tudta.

Indokolatlanul és tévesen helyezte a jogvitát az elsőfokú bíróság a közéleti vita és a véleménynyilvánítás fogalomkörébe. A határozat indokolásában hivatkozott alkotmánybírósági határozatból is következően a véleménynyilvánítási szabadság a tényállítások tekintetében nem feltétlen, az alkotmányos védelem a tények meghamisítására nem vonatkozhat. A kereset tárgyává tett cikk vizsgálata során egyértelműen kiderül, hogy az ellenzéki képviselők részéről tényállításként, kijelentésként hangzottak el a cikkben kifogásolt szövegrészek, miszerint: „Habár a második ütem gyakorlatilag ugyanazokkal a paraméterekkel rendelkezik, mint az első ütem” és az „ugyanarról a munkáról van szó”. A közlések olyan tényállítások, amelyek objektív módon, okiratokkal igazolhatóan cáfolhatók, valótlanosságuk számadatokkal igazolható. Ezért nem lehet szó semmilyen véleményről, vagy bírálatról. Az ellenzéki politikusok nem véleményt, kritikát fogalmaztak meg, hanem egyértelműen elhatárolható, valótlan tényközléseket tettek. A valótlan tényközlésekkel szemben benyújtott okirati bizonyítékai számszaki adatokkal támasztják alá, hogy a

két munka nem ugyanazokkal a paraméterekkel rendelkezik. Fenntartotta azon álláspontját, mely szerint az I. rendű alperes nem tett eleget a törvényben előírt hiteles és pontos tájékoztatás követelményének, nem szerezte be az ellenérdekű polgármester álláspontját, csak a korábban közölt nyilatkozatokra tett utalást. Az írásban túlsúlyt kaptak az ellenzéki politikusok bizonyíthatóan valótlan állításai, így a hiteles, pártatlan, független tájékoztatás nem valósult meg.

Az I-II. rendű alperesek fellebbezési ellenkérelme az első fokú határozat helybenhagyására irányult.

A felperes fellebbezése alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és a határozatának indokolásában kifejtett állásponttal nem értett egyet.

Az elsőfokú bíróság a kereset tárgyává tett szövegrészek értékelésének eredményeként arra a meggyőződésre jutott, hogy egy ellenzéki önkormányzati képviselő és a ... polgármester közötti, a közpénzek elköltésére vonatkozó közéleti vita során mindkét fél a tényekből levont következtetést fogalmazta meg, az I. rendű alperes pedig ezen véleményeket megfogalmazva adott tájékoztatást az adott ügyről.

Kétségtelen, hogy politikai vita nem képezheti sajtó-helyreigazítás tárgyát, azonban az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt a nem elhanyagolható körülményt, hogy a jogvitát a ... nyugati kiskörút I. és II. ütemének kivitelezését végző felperesi társaság indította meg, aki a számára sérelmes, a gazdasági társaságot érintő, rá vonatkozó állítás okán terjesztette elő a sajtó-helyreigazítás iránti kereseti kérelmét. Ekként a perbeli esetben nem ... polgármester és a ... képviselői, ... és ... közötti politikai vitában kellett állást foglalni. A kifogásolt közlés szerint az érintett ... képviselők nyilatkoztak, hogy a nyugati kiskörút első ütemének kivitelezését 2011-ben is már a felperesi társaság nyerte el 960 millió forintért és habár „a második ütem gyakorlatilag ugyanazokkal a paraméterekkel rendelkezik, mint az első ütem”, az új bekerülési költség kirívóan magas. Nem tartották ésszerűnek, hogy az építési ár a duplájára (a szerkesztő megjegyzése szerint valójában a triplájára) emelkedett, holott „ugyanarról a munkáról van szó”.

A Pp. 342. § (1) és (2) bekezdésének rendelkezése értelmében helyreigazításnak a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény, valamint a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény szerinti közzétételét az érintett személy, vagy szervezet az általa vitatott közlemény közzétételétől számított 30 napon belül írásban kérheti a médiaszolgáltatótól, vagy a hírügynökségtől. A határidőben kért helyreigazítás közzétételét csak akkor lehet megtagadni, ha a kérelemben előadottak valósága nyomban megcáfolható. A Pp. 343. § (1) bekezdése szerint, ha a médiaszolgáltató, a sajtótermék szerkesztősége, vagy a hírügynökség a helyreigazítás közzétételére irányuló kötelezettségét határidőben nem teljesíti, az azt igénylő fél ellene keresetet indíthat.

A 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdése szerint, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek, vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállításai valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények. A (2) bekezdés értelmében a helyreigazító közleményt napilap, internetes sajtótermék és hírügynökség esetében az erre irányuló igény kézhezvételét követő 5 napon belül, a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben, lekérhető médiaszolgáltatás esetében az erre irányuló igény kézhezvételét követő 8

napon belül a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben, más időszaki lap esetében az igény kézhezvételétől számított 8 napt követően a legközelebbi számban a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben, lineáris médiaszolgáltatás esetében pedig ugyancsak 8 napon belül a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és azzal azonos napszakban kell közölni.

A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint a felperes által kifogásolt szövegrészek egyértelműen olyan tényállításoknak minősülnek, amelyek objektív valóságtartalma bizonyítható. Az alperesek a helyreigazítani kért közlések valóságának alátámasztására bizonyítási indítványt nem kívántak előterjeszteni, ugyanakkor a felperes a Fővárosi Törvényszék P.21.416/2015. számú perében az 5/F/2. alatt csatolt közbeszerzési műszaki leírással kellőképpen alátámasztotta azt, hogy a tárgybeli útépítés I. és II. ütemében zajló építési munkálatai nem tekinthetők azonosnak, tekintettel arra, hogy a II. ütem kivitelezése 5%-kal hosszabb új út építését jelentette, az I. ütem marásaszfaltozási megoldása helyett már komplett szerkezet cserével, bontás-építési feladatok elvégzésével. Az I. ütem kisebb forgalmú utak felújítását tartalmazta, a II. ütem első rendű útszakasz felújítására, szélesítésére vonatkozott, a közművesítés tekintetében jelentős eltéréseket tartalmazott az I. ütemhez viszonyítva. Ennek ténye a II. ütem vonatkozásában további tervezési-kivitelezési-építési munkák elvégzését tette szükségessé. A csatolt közbeszerzési műszaki leírás alapján tehát az volt megállapítható, hogy lényegesen összetettebb, nagyobb volumenű munkálatok elvégzése vált szükségessé a ... nyugati kiskörút II. ütem kivitelezése-építése során, így a két munkálat nem ugyanazokkal a paraméterekkel rendelkezik.

A Fővárosi Ítéltábla hangsúlyozza, hogy önmagában politikai vita sajtó-helyreigazítás tárgyát valóban nem képezheti. A politikai vita keretében kifejtett véleménynyilvánítás azonban nem terjedhet ki más személyeket érintő valótlan tényállítások megtételére. A fentiekben kifejtettekre figyelemmel a felperes sajtó-helyreigazítás iránti kérelmét nem lehetett leszűkíteni politikai vitára, mivel nem csupán politikusokat érintett a keresete tárgyává tett valótlan állítás. A sajtóközleményben név szerint megjelölésre került felperes a személyét érintő valótlan tényállítással megvalósított jogsértés okán alappal követelte a sajtó-helyreigazítást. Az alperes a PK 14. számú állásfoglalásban előírt kötelezettsége ellenére a vitatott tényállításainak valóságát nem bizonyította, holott ezen bizonyítási kötelezettsége abban az esetben is fennáll, amikor más személy tényelőadását közli.

A másodfokú bíróság a PK 15. számú állásfoglalás értelmében a helyreigazítási kérelem szövegét akként állapította meg, hogy abból kitűnjön, hogy a kifogásolt sajtóközlemény mely tényállítása valótlan és melyek a való tények. Ez utóbbi körben mellőzte a valóság megállapítása tekintetében a felperes által kért felsorolást, figyelemmel arra, hogy a jogvitában annak tételes bizonyítására, alátámasztására nem került sor, hogy konkrétan melyek voltak azok a munkálatok, amelyek az I. ütemhez képest a II. ütemben ténylegesen elvégzésre is kerültek. A valóság megértéséhez a másodfokú bíróság elegendőnek tartotta a rendelkező részben megfogalmazott közlést.

A másodfokú döntés eredményeként az I. rendű alperes pereszes lett, ezért az I. rendű alperes által szerkesztett ... internetes oldalt üzemeltető II. rendű alperes viseli a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előlegezett 36.000 forint összegű kereseti és 48.000 forint összegű fellebbezési illetéket, valamint a felperes első- és másodfokú perköltségét. Az ügyvédi munkadíjból álló perköltség megállapítására a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 1. § (1) bekezdése, 3. § (3) és (5) bekezdése alapján mérlegeléssel került sor. A 4/A. § (1) bekezdése szerint az ügyvédi díj 3. §-ban meghatározott összege a tevékenység ellenértékét terhelő általános forgalmi adó összegét nem tartalmazza, így azt a bíróság a díj összegén, mint adóalapon felül számította fel.

Budapest, 2016. július 5.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Istenes Attila s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő